

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 349: Kinh Đại Bát Nhã Chép: Đế Thích Mỗi Khi Ở Tại Thiên Pháp Đường, Vì Thiên Chúng Mà Thuyết Pháp Bát Nhã Ba La Mật. Có Lúc Không Có Mặt, Thiên Chúng Nếu Đến, Cũng Hướng Về Tòa Ngồi Trống Mà Đánh Lễ Cúng Dường Rồi Đi. Đây Chính Là Chư Thiên Tuân Theo Lời Phật Dạy, Sự Thật Về Việc Cung Kính Nơi Thuyết Kinh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 028)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đại Bát Nhã Kinh vân: Đế Thích mỗi ở Thiên Pháp Đường, vì thiên chúng thuyết Bát Nhã Ba La Mật pháp. Hữu thời bất tại, thiên chúng nhược lai, diệc hướng không tọa tác lễ cúng dường nhi khứ. Thử tức chư thiên tuân y Phật thuyết, cung kính thuyết kinh xứ chi sự thật.】

【Kinh Đại Bát Nhã chép: Đế Thích mỗi khi ở tại Thiên Pháp Đường, vì thiên chúng mà thuyết pháp Bát Nhã Ba La Mật. Có lúc không có mặt, thiên chúng nếu đến, cũng hướng về tòa ngồi trống mà đánh lễ cúng dường rồi đi. Đây chính là chư Thiên tuân theo lời Phật dạy, sự thật về việc cung kính nơi thuyết kinh.】

Điều này quả thật là sự thật. Trong nền giáo dục Trung Quốc thời xưa rất coi trọng điều này. Trong một gia đình, chỗ ngồi của người cha thì con cái không được ngồi, hiện nay thì không còn cầu kỳ những việc này nữa. Trong đoàn thể, đoàn thể này có người chủ, giống như đạo tràng này, đạo tràng có vị Trụ trì, đây là người lãnh đạo đạo tràng, chỗ ngồi của vị ấy, cho đến cái bô đoàn lạy Phật của vị ấy, tuy vị ấy không có ở đó, người khác cũng không được lạy Phật trên cái bô đoàn ấy. Vị ấy không có ở đó, chỗ ngồi của vị ấy người khác cũng không được ngồi. Vì sao vậy? Là tôn trọng nơi chốn. Đối với nơi chốn còn tôn trọng như vậy, thì đối với con người của vị ấy lại càng phải nói nữa, đạo lý là ở chỗ này. Nuôi dưỡng cái gì? Nuôi dưỡng tâm cung kính.

Chữ “Kính”, sự cung kính này là tánh đức, bồi dưỡng tánh đức. Phật pháp, ngay cả Bát Nhã này, phía trước đã nói là trực chỉ bản tánh, mục đích là muốn chúng ta minh tâm kiến tánh. Tánh thấy được từ đâu? Từ trong sự cung kính. Cho nên Hạnh Nguyên Phổ Hiền, đó là pháp tu của Pháp Thân Đại Sĩ, điều thứ nhất là “Lễ Kính Chư Phật”. Dem lễ kính xếp vào điều thứ nhất, quý vị liền biết điều đó quan trọng dường nào! Người người đều biết lễ kính, thế giới liền thái bình, làm sao có động loạn được? Phật pháp coi trọng, nền giáo dục thời xưa của Trung Quốc chúng ta cũng coi trọng, cũng đặt việc này vào điều thứ nhất. Chúng ta thấy trong Ngũ Kinh, Thập Tam Kinh, nếu quý vị đọc “Kinh Lễ”, mở “Kinh Lễ” ra câu đầu tiên là: “Khúc Lễ viết: Vô bất kính” (Khúc Lễ nói: Không đâu là không kính). “Vô bất kính” chính là trong Phật pháp nói “Nhất thiết cung kính”, nhà Nho cũng đặt điều này vào hàng đầu. Giáo dục thế gian và xuất thế gian đều được xây dựng trên chữ “Kính” này. Hiếu kính, Hiếu là Thê, Kính chính là Tướng, là Dụng, có Thê có Dụng. Hiếu biểu hiện từ đâu? Từ chữ Kính. Kính cha mẹ, kính tôn trưởng, kính thầy cô, kính tất cả chúng sanh, thì cái hiếu đạo đó mới hiển lộ ra được.

Thế gian chúng ta hiện nay không còn giảng nói nữa, chư vị phải biết, trên trời vẫn còn cầu kỳ, coi trọng. Đối với nơi chốn diễn thuyết chánh pháp, thiên thần nếu đi ngang qua đó, họ nhất định đứng lại nơi đó chấp tay lễ kính, rồi họ mới đi. Chúng ta không biết nơi này từng có người giảng kinh, hiện nay người đã không còn ở đây nữa, chúng ta chẳng có chút cảm nhận gì, nhưng thiên nhân thì có thể cảm nhận được. Thực tại mà nói, trong đây rất có đạo lý, các nhà khoa học hiện nay gọi là “từ trường”, từ trường không giống nhau, năng lượng của từ trường rất mạnh, đặc biệt là chánh pháp. Chúng ta là những người thô tâm lơ là, chết lặng không biết gì, sự mạnh yếu của từ trường chúng ta không cảm nhận được. Nhưng công cụ khoa học cực kỳ tinh vi có thể đo nghiệm được, cho nên có thường thức khoa học thì có thể hiểu được đạo lý này. Chúng ta cảm nhận không được, người trời họ có thể cảm nhận được. Do đây có thể biết, cảm giác của họ linh mãnh hơn chúng ta. Đối với cảm giác về từ trường này rất nhạy bén, họ có thể cảm giác được, cho nên họ đối với nơi chốn này đặc biệt cung kính. Chúng ta hiểu rõ đạo lý này, quý vị liền biết, người tâm chánh, người tâm thanh tịnh, từ trường của họ so với người thường không giống nhau. Chúng ta dùng thuật ngữ hiện đại để nói, họ cùng chư Phật Bồ Tát, cùng tất cả thiện thần, tâm tâm tương ưng; tương ưng thì đạt được sự gia trì, năng lực từ trường của bản thân đã rất mạnh, lại được chư Phật Bồ Tát gia trì. Cho nên tất cả những yêu ma

quỷ quái, chẳng những không thể đến gần họ, mà đều tránh ra xa xa, từ trường rất mạnh, chúng không dám tiếp cận, không dám tiếp xúc đến, những điều này dùng khoa học hiện đại có thể chứng minh được.

Đoạn này là Thế Tôn trong “Kinh Đại Bát Nhã” nêu ra Đạo Lợi Thiên Chủ, Đế Thích chính là Đạo Lợi Thiên Chủ, người Trung Quốc chúng ta gọi là Ngọc Hoàng Đại Đế. Các Ngài đều là thiện thần, thông minh chánh trực, Ngài dùng phương pháp gì để giáo hóa chúng sanh? Cũng thường vì người trời tuyên dương Đại Thừa Phật pháp. Trong Đại Thừa Phật pháp kiến lập nhận thức chung, Lục Hòa Kính của chúng ta, cơ sở của Lục Hòa Kính được xây dựng trên “Kiến Hòa Đồng Giải”, mọi người đối với cách nghĩ, cách nhìn về vũ trụ nhân sinh có thể tiếp cận, nhất trí, có thể duy trì ở một trình độ, đây mới gọi là thật sự hòa hợp, thật sự đoàn kết. Đại Thừa là chánh pháp, Đại Thừa là sự lưu lộ của tâm tánh, cũng chính là nói sự hiển lộ chân tâm của chư Phật Bồ Tát, chân tâm của chư Phật Bồ Tát và chân tâm của tất cả chúng sanh không hai không khác, đâu có đạo lý nào không thể tiếp nhận?

Trong cung đình nhà Thanh trước kia đề xướng đọc “Kinh Vô Lượng Thọ”, khiến chúng ta không thể không khâm phục các vị vua khai quốc nhà Mãn Thanh, đó là chân thật trí huệ, các Ngài không dùng chiêu thư, không dùng ngử lục, không dùng những thứ đó. Không phải nói mọi người các khanh đều phải nghe Trẫm, Ngài không dùng cách đó, Ngài dùng “Kinh Vô Lượng Thọ”, mọi người đều nghe theo Phật. Làm Hoàng đế như Trẫm cũng nghe theo Phật, chúng ta mọi người đều nghe theo Phật, điều này thật có thể khiến lòng người tâm phục khẩu phục, dùng phương pháp này để đoàn kết lòng người, để xây dựng nhận thức chung. Vô cùng đáng tiếc, biện pháp đọc “Kinh Vô Lượng Thọ” trong cung đình này, bị Từ Hy Thái Hậu bãi bỏ rồi. Từ Hy Thái Hậu bãi bỏ việc đọc kinh, chúng ta xem trong lịch sử, triều Thanh từ từ liên suy thoái, mãi cho đến khi diệt vong. Tuy người thời nay, với cái gọi là đầu óc khoa học, không chịu thừa nhận sự việc này. Người học Phật chúng ta cùng cách nhìn của họ không giống nhau, chúng ta cảm thấy sự hưng vong của quốc gia cùng việc này có quan hệ mật thiết. Hưng suy là tại lòng người, lòng người thiện lương, lòng người chánh, thì nhất định sẽ hưng vượng; lòng người tà, lòng người ác, nhất định suy tàn. Phật pháp là giúp đỡ tất cả chúng sanh đoạn ác tu thiện, giúp đỡ tất cả chúng sanh khơi dậy tự tánh.

Những thiên thần này thông minh hơn con người, sự lựa chọn của các Ngài, là chọn Đại Thừa Phật pháp để tuyên giảng cho đại chúng. Có lúc không

có mặt, không ở chỗ đó, không phải là lúc giảng kinh, người giảng kinh không ở nơi đó, mà những người trời này đi ngang qua, nhất định phải hướng về chỗ đó lễ kính, đây là đệ tử Tam Bảo, Đệ Thích Thiên Vương cũng là đệ tử Tam Bảo. Đây chính là chư Thiên tuân theo lời Phật dạy, chịu sự giáo huấn của Phật, cung kính nơi thuyết kinh, đối với nơi chốn thuyết kinh đều cung kính như vậy, hướng hồ là người [thuyết kinh]? Chúng ta nếu như có thể ở nơi này lĩnh hội được một chút tin tức này, tôi tin rằng mỗi một vị đồng tu, nhất định phát tâm vì người diễn thuyết, công đức lợi ích vô lượng vô biên, tiêu tai diệt tội. Phải nương vào chính mình đi làm, không làm không được. Phải tùy thời tùy chốn vì người diễn thuyết.

Điều này ở trước tôi đã giảng qua rất nhiều lần rồi, nhưng mà giảng đường giảng kinh của chúng ta, không phải là lớp học ở trường, lớp học ở trường thì học sinh là cố định; nơi chốn giảng kinh, người đến người đi không cố định, có không ít người mới đến, người đến sau phần trước chưa được nghe, cho nên bộ phận quan trọng thì không thể không lặp lại giảng nhiều vài câu, đạo lý là ở chỗ này. “Diễn” là biểu diễn, làm cho người thấy; “Thuyết” là thuyết minh, là ngôn ngữ, vì người mà giải thích rõ ràng, đó gọi là Thuyết, chính mình thật sự đã làm được rồi. Những nguyên lý, nguyên tắc cùng những phương pháp được giảng trong “Kinh Kim Cang”, chúng ta thấy đều dùng trong đời sống thường ngày, dùng trong công việc hằng ngày của chúng ta, trong đời nhân xử thế tiếp vật, đó gọi là Diễn. Bộ kinh này vừa mở đầu, Phật Thích Ca Mâu Ni đắp y mang bát, vào đại thành Xá Vệ khát thực, đó là Diễn. Đến khi Tôn giả Tu Bồ Đề nhìn rõ ràng rồi, hiểu được rồi, tán thán hy hữu vì chúng ta mà phát khởi câu hỏi, Phật Thích Ca Mâu Ni mới nói. Diễn và Thuyết là hai việc, điều này cần phải hiểu, đây là điều tôi thường thường nói trong các buổi giảng, chúng ta làm đệ tử Phật, nhất định phải vì xã hội đại chúng làm một tấm gương tốt, chư Phật Bồ Tát là mô phạm, là tấm gương tốt cho chúng sanh hữu tình trong chín pháp giới. Chúng ta học Phật, học Bồ Tát, cũng chính là phải làm một tấm gương tốt cho tất cả chúng sanh, đây gọi là Diễn. Họ nhìn thấy chúng ta tốt, tốt hơn họ, cho nên họ mới đến thỉnh giáo, đến hỏi, vừa hỏi thì chúng ta liền nói, [đây gọi là] vì người diễn thuyết.